

מסורת הש"ס

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

ומועילין בהן [והני אימורי
מזמן] לפני תרומת הדין הוא
ואמאי פטור הא לא קשיא
התם לעיל בעולה ובאימורי
קדשי קדשים מיירי דחמרי
משום הכי מועילין בהן
עוד שתצא לבית הדין.
אבל אימורי קדשים קלים
לא חמרי כ"כ משום הכי
נתנה מהן מאחר שתעלה
פטור: הני מילי היכא
היחידות לך דחילי הכי

הנפירה. קודם שקרב חטאתו אבל נודיעה לאיכותו והוויין בעלים והוויין להקטורת ומנחת נסכים. מנת בעלמא: לפיגול אין בהה למזבח ובשר להכניס או דבר וכלמזבח בלבד וכגון שתי הנהצרות איהן היתר בקומץ: אין (בהו) נכהצרות ואמר (כהו) נכהצרות כו' דהן עצמן מתות הכתובה בכל הקדשים

ירושלם. דלמזר ילכו לים המלח ר"ש היא דלמזר (תמורה 97 יו). חטאת שריפזו וסופא. דלמזר כל קרבנות המזבח למזבח ואש"ג דליכפור חטאת חמה היא דלמזרי (6) אין חטאת חמה אלא אותה שאזדה ונמנאת כפרה ים (1) (וכן המעשר): **הכל מודים.** רב ורבי יוחנן פלגינא באפר

תפוח: שאם נהנה מקדשי קדשים
שננטמאו. אפילו קודם זריקה ומאימורי
הקדשים קלין יג' לאחר שהעלן על גבי

המוצא אפילו קודם שנעשו אפר אצל
משה צהן האור פספור ממעילה:
פשיטא. פספור דמאי קא מפסיד דכיון
לדעמאזא בשר דמאי קדשים לא חזי לא
לכהנים ולא לגבוה ובאימורי קדשים קלים
גמי הרי כבר העלן ונעשית מזהבן. ואם
תאמר לא אמרינן בפרקין לעיל (דף ה')
הפסול לעולם מועילין זו ולא פרכין מאי
קא מפסיד היינו עטמא דמועילין זו והאילן
ומרזין לפגול דחשיב כולי האי דלרצין
דירקית דמים לקובעו בפרול חשיב גמי
דמועילין זו אע"ג דלא מפסיד: מהו
דשימא קדשי קדשים שטמא. אכתי
למה להו מקאת קדושה דבעו שריפה
בדקש כשאר פסולי דקדש ואימורי קדשים
קלים נמי שטמא אכתי אית בזה מזהו
להפסיד בצטורא כדי שיהו נשרפין לגמרי
ולא יצאו מן משום מעילה: אר משמע
זו דלא. ואי קשיא לך אמאי אומר
יהי רבא אימורי קדשים קלים לאחז שטלו
פספור ממעילה הא אמרינן לעיל (טז.) לפני
הפסול הדשן כדילי עטמא לא פליגי
דמועילין זו עין וחמאי פסור לא לא

[illegible][illegible]

וְיוֹן דָּהֵדָה לִיה הַלּוּסִיף⁶ אֵלּוּ מַעֲוֵת דְּרֵי חוֹמָשׁ וְעַד דְּרֵי מִשְׁיִירֵיהֶּוּ הֵן כַּחֲסֵאת שְׂכִיפֵרָה בְּעֵלְהָ יִשְׁמַע לְאַחַר כִּפְרָה. אֵלּוּ שְׂקֵרָה חֲסֵאתָהּ וְעַד דְּרֵי חוֹמָשׁ אֵין מְבִיא בָּהּ שׁוֹב חֲסֵאת דְּכֵלְהָ יִשְׁלֹכֵהּ וְעַד הַמְּהֵלָּה אֵלּוּ פְּלֹנ לְגַדְהָ דְּרֵי מִשְׁפִּירִישֵׁן חֲתוּלָּה לֵיאָדָב יִלִּים הַמְּלֹחַלִּי תִּחְזָקִים הַלְּבוּנָה הַבָּהָה עַם הַחֲתוּב דְּרֵי אֵין כְּשִׁירִים וְכֵל הֵן כְּתוּלָּה לְכִלִּי נִינְהוּ; מוֹעֲלִין בָּהּ מִשְׁתַּקְדִּישׁ. בְּקִדְרֵשׁ לְהָבָה עַם הַמְּתִירִין כִּלִּי שֵׁשׁ לוֹ מִתִּירִין. כְּגֹן שְׁלֵמִים וְחֲסֵאתָהּ וְאִשְׁמֹדֵהּ מִתִּירִים אִימֹרִים שִׁישׁ לוֹ מִתִּירִין לְמוֹבָב בְּלִבְדָּה כְּגֹן עוֹלַת הָעוֹף וּפְרִים הַנִּשְׂרָפִין וְשׁוֹעֲרֵי הַנִּשְׂרָפִים שְׂדֵמִן מִתִּירִין וְעַד בְּכִשְׁמֵי וְנִתְרָה וְנִבְגָּן וְכֵל הַפְּנִים דְּסִרְסוֹר חֲבִיבִין וְיוֹן דְּכֵלְהָ וְנִבְגָּן מִנְחֹת הַבָּהָה עַם הַמְּתִירִין שִׁישׁ פִּיגּוֹל נִתְרָה וְטַמָּא. עַד שְׂקִירָהּ וְחֲסֵאתָהּ דְּהֵי כֵתֵב בָּהּ פִּיגּוֹל בְּשִׁמְלֵת אֵלּוּ שִׁשְׁרֵי כֵל הַרְצָאת פְּסוּלֵהּ מִשׁ. וְלִיָּהּ נִתְרָה וְטַמָּא מִפִּיגּוֹל; וְכֵל דְּכֵלְהָ שֶׁאֵין לוֹ מִתִּירִין יֵן הֵן הָעוֹלִין הָחֵן; חֲבִיבֵיהֶן עֲלֵיהֶן מִשׁוֹ. נִתְרָה וְטַמָּא. מִשׁוֹם טַמָּא אֵלּוּ הֵיכִי דְּמַדְבֵּשׁ לִקְטָן גְּבִיגִי וְטוֹמֵאתָהּ עֲלֵיהֶן הָחֵן; וְשִׁישׁ נִתְרָה לְדִפְּלִינִי אֵלּוּ חֲתוּלֹת חֲתוּלֹת מְטָא אֵלּוּ חֲתוּב פִּיגּוֹל אֵין מִשׁוֹס דְּחִיבִים

מרו וסומש על דמי מטאס שהפריש ושי"ריהו וכו'.

הטאת העורף פרק שני מעילה

ירושלם רבי שמעון ורביא רבנן. פלוגתא דרשב"ז ורבנן דהפריש חטאת ואכל והפריש אחרת ונמנאלת הראשונה וכפר רבי באבד רבנן דתקסברי שאינה אבודה תמרה ורשב"ז [ספר] ממה ופלוגתא דרשב"ז דתמורה ורבי דהכא שזודע לו קודם מדינת דמאל להא מילתא דפלגי וא"ת (דף ע"א)

יפא רבנן אמר ט' רב
אש' דר' אמר אר"

א רבנן אמר א רבא
מבשר קדשי קדשים
ומאימורי קדשים קלין
שיטמא מאי קא מפסיד
קדשים שנטמא אית
הגנים אימורי קדשים
י בצניעורא קמ"ל דלא
ת כבר קרבה חטאת
לי דאתידע ליה קמי
ה יפלו לנזבה מאי
מתחלה ו לאיבור:
ונגה והקטורת ומנחת
ומנחת נסכים מועל
בכלי יהוכשר לופסל
זורים ובליגה ויחייבין
טמא ופיגול אין בבה
מתירין אין חייבין ו
ושמא עד ו שיקריבו
וירין כיון שקדש בכלי
טמא ופיגול אין בבה:
גמ'

היה מוסרין ומביא חטאת ששמו
אלה יפלו לגדלה אשר
לחטאות וכן חטאת אפר
בשבעה כפרה היו ראיות שמהיה
לא קרב חטאת היו ראיות
אחריות (לא) אחריות
עמו לביא חטאתאמר
למי חטאת ילכו היו
שנשטמו ומאמר קדרי
ופריך פשיטא מ
הבשרים היו נכרים
שירפה חטאת וכן
היה נראה לפרש דהא
לא יפול אל כל כ"ע
וכי ויחזק פלגיו בני
הנהגה חטאתאמר
למי חטאת ילכו
עוד חטאת שירפה
היה כיון לא חטאת
חטאת קלים
זכר חטאת בנייה
ומתאכלת חטאת
קשים ששטמו
היה יולא קדוה
לשטמו חטאת
חטאת חטאת חטאת

וריקה וקא משמע לן לא אע
אי משום הא מאי קמ"ל ממ
י מעילה י"ל ט דשאני ויזא
דטעון שריפה בכל הבשר ש
טומאה משום דעיקר שריפה
שים מאי שנא י"ל דשאני ע
ס כשנשפות בטורה מיקור ש
גני' חנן ג צבי חטאת ואשם

וְהָיָה אִמָּאֵי: עַם כְּפָרָה קֹדֶם: יוֹ לֵהָ
 וְהָיָה הָרִי קָרְן וְחֹמֶשׁ: אֵין כְּלִמְדֵי אֶזְרָא
 שְׂעִירִים וּפְרִים וְשׁוֹרִשִׁין דְּרִמָּן: עַם אֶזְרָא
 וְיוֹעִי בָּאוּת כִּד: עַם כְּגוֹן הָרִי הָרִי קֹמִימָן:
 וְכִתְּכִנְפֵּרָה כְּשִׁנְיָה אַבְרָהָהּ בָּאוּת אֵין מְלִי
 כְּתִנְכְּפֵרָה בְּאִבְרָהָהּ דְּרִבְנָן סָבִיר שְׂעִירֵי אֵין
 עַם עַם מִדְרָשׁ וְשִׁנְמֵל לֵהָ אֵין אֵין
 אַבְל: עַם כְּפִימִשׁ יוֹן חֲטָאֵת אֲחֵרִית: אֵין
 אַבְל: עַם הָיָה אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין
 וְהָיָה גַּבִּי הָיָה בְּשֵׁר קִדְשִׁי קִדְשִׁי שְׁנִמְטָא
 מְקִיל: כְּנִזְרָא: חֲטָאֵת דְּמִעֵל אֵין חֲזוֹ הָיָה
 וְיִצְחָק אֵין הִשְׁבֵּר וְיִזְלֵי דִּהָיָה: מְדִי מְדִי
 מִהוֹן:

אית ליה בתמורה צ"י וכל תשואה (דף נא.)
אליבא דרבי אבא דאם נתפסר בצבורה
דשאינה אבודה תמות וי"ל דטפי יחא
ליה לאחיו י"ז שזמון משום דלית ליה
דרי ועדיפא מדריב דעד כאן לא קאמר
רבי יון דתמות אלא בצבורה בשעת
הפרשה פירוש שלא נתנאה עד לאחר
הפרשה אבל בצבורה שלא עתה הפרשה
זון שזמא עד שלא הפריש מודה רבי דלא
אמרניו תמות אלא משהא אבל ר"ש פליג

אָרבען אָף צונאַמאָ קודם הפרעה דעמונה
 פ' י"ט בקרבנות (תמורה דף טו.) צפלוגות
 דרבי יהודה ור"ש דמוקי לה בצאודה
 שלא בשעת הפרעה ולהכי מיימי ר"ש
 ואע"פ דהכל לא היו נקטין כמאן דלדוד שם
 בשעת הפרעה מ"מ נקטין שם ולא משום
 דלא מנ"י אחי"א כרבי אף משום דעדיפא

וְרִישָׁא רַבִּי לִכֵּן

נראה להר"ם דריש דווקא כ"י שמעון וכל
כרבי דהא דלמך רבי (ס) (לקמן) תמות היינו
בשאינן ראויות שמהין למזבח כגון שנתמלא
קודש הקדשו ולא נשא שמהין בשנתמלא
למזבח כיצא אצל הכה דאם לא קרב חטאת
כ"י נמי קרבה חטאת ונדחת הדמים לא ילכו
מיימי שפיר מר' שמעון דפליגי אדרבנן אף
ליה דאם נתכפר בנחת תמות האחרת אע"פ
ליקרב או לא וזו ה"ל גבי י"ד חטאת אע"פ
א"ל ליתוסוף על ה' הטמאת וליקרב מכל מקום
לכו לים המלח וא"ת והא מודה רבי שמעון
ויות כדמוכח בתמורה (דף ג:) וי"ל דשמי
אלא מנצור האחד אצל הכה דמוקדי הוא
: חלל מודים שאם נהנה מבשר קדשי
ה' קרבן פסח שהענין דפסח' פירוש שהי
קא מפסיד כלומר מה מזה יס כאן עוד
: מהו דתימא בשר קדשי קדשים שנתמא
אזימורי קדשים עליו מזהו להפסיד בלתיורא
קדש קדשי"ט ע"ל הגמלים כדי לא לזנוק
מודים לא רבי אבהו דלא דרש לא חטיו

גורדי יוהנן דחמל

וְיָהוֹשֻׁעַ מִשְׁחָהוּם וְרָצִיף בְּגָדָם וְיָהוֹשֻׁעַ
 יָדָהּ וְיָחִי מְלֹחוֹ אֲבָל בְּשֶׁר קִדְשׁ קִדְשֵׁי אֲנִי
 יוֹם הַזֶּה חֲשִׁיב שְׂפִיר נְעֻשָׁה מְלֹחוֹ דְּשִׁרְפָה
 בְּשִׁרְפָה בְּגֵדִי כְהֹנֵה וְאִם וְאִם וְאִם
 שְׂפִיר בְּיָמֵינוּ עֲבֹדָה הִיא כְדֹאמֶר (שְׂפִיר
 מִיָּתֵהּ וְיָלַל דָּלָה מִיָּתֵהּ וְהָדָה) הִיא הַזֶּה
 בְּגֵד אֲנִי שְׂפִיר בְּיָמֵינוּ כִּי בְּזָלָה הִיא שֵׁשׁ
 וְאִתְּלִיָּהּ בְּזָלָה הִיא הַיִּפּוֹךְ בְּיָמֵינוּ כִּלְל וְאִם הִיא
 דְּמִי אִי קוֹדֶם לֹא וְרִיקָה דְּמִי אֲמִי אִין
 הִיא אֲמִר רִיקָה לְעֵיל בְּשִׁפָּה (דָּה יֵין
 שְׂפִיר) וְעִקְבָּהּ אֲלֵה פִּיגִי אֲלֵה בְּזָלָה אֲמִר
 וְפִקָּה מִיָּדִי מְעִילָה אֲבָל קוֹדֶם וְרִיקָה מוֹדָה
 וְרִיקָה מְעִילָה שְׂפִיר עֲלֵיהּ מִיָּמִי מִיָּד וְרִיקָה
 אֲנִי גִבִּי יוֹאֵל לֹא (וְעֵיל דָּה יֵין) אֲמִר רִיקָה
 אֲנִי יֹאֵל כְּלוֹ אֲנִי מְלֹחוֹ שְׂפִירָה בְּזָל בְּשֶׁר
 עֲלֵינִ כְּלוֹ אֲנִי וְרִיקָה דְּרִיקָה אֲנִי בְּזָלָה
 בְּזָלָה מְעִילָה מְעִילָה מִיָּהּ קִשִּׁי דְּבִמְתִּי
 בְּזָלָה כְּלוֹ אֲנִי וְרִיקָה שׁוֹם אֲמִילָה אֲלֵה
 בְּזָלָה מְעִילָה מִיָּד וְרִיקָה אֲנִי מִיָּמִי אֲנִי
 וְעֵילָה בְּזָלָה מְעִילָה מִיָּהּ קִשִּׁי דְּבִמְתִּי

לדמס
 כן בע התטאת ומייצירוהו חו ומייציריהו שני נגמק:
 מייצירין מעות מחתיליהו חו מחתירי הסיו' ומחיד' חו כר סחיר'
 יחיו נותר וטמא מפולול מחתבת ומטום נותר כי דר סחיר'
 יחיו דביב לו מתיירין כי לאדם וכן לזמות ומטום נותר כי
 ידביע' סכר מדיכן וההבדיל היתב נדחית מייקרא' א' כולל
 הרעה ורבי שטקן אמר ממות: (ס' נר) לקמן באבדו הד'
 ש' לזמות. וזיתן שאם בא לפנינו לימולן אמורין לוי החכמ'
 (ל' חולקים). הלוי חלוקין מן המקום: (ס' נר) דביב לכלל ס' יע'
 צריך לעשות הוצאת הדישין: (ס' נר) וזיקה אמאי תיבת מים'
 יכמו ידעו ואלו דעלי' ואלו פטורו לא לאחר וזיקה אמאי י'
 יכמו ידעו: (ס' נר) (ל' נר) דאנ' צ' דאמאי: (ס' נר) ודאמאי צ' י'
 דא כולו דאמאי דא דוקט: (ס' נר) דתיבת והבשר אמי יע'
 דשמיס' עליה דאמאי כולל כהו: (ס' נר) מרדעילי אמי יע'

עין משפט
נר מצוה

מא א מיי פ"ג מהלכות
מעילה הלכה יא:
מב ב מיי פ"ט מהל'
פסח"מ הלכה א:
מג ג מיי פ"ב מהלכות
תמידין ומוספין הלכה

מד ד מיי פ"ד מהל'
מעילה הלכה ז:

במה ה מיי" שס פ"ג הלכה
:ג

בזו ו מיי פיי"א מהלכות
שאר אבות הטומאה

בזו ז מיי' פיי'ח מהלכות
פסה"מ הלכה יז;

במח' ח מ"י שם הלכה ח:
במח' ט מ"י שם הל' [טז] יז:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וסיפא וכו' דלמרי בתמורה דף כב אין חששאם מתה וכו' לאחר כפרה ודיאין המעות הולכות לים המלח אלא בנמצאו אחר כפרה הס"ד:

מזל של מנחם יחיד

[illegible]

זיטה מקובצת

[illegible]

שמעל לאחר כפרה שקרבה
 ו' מותרין כגון: [א] העוף
 כן מקומם וקוממם להבדיל
 תחת וכל דבר: [ב] האבן
 וכו' דלמיתה אולר כ' פליגי
 וזו: [ג] הפרשה פ' שנמצא
 אברודה ולא בשאינה אברודה
 נ' מנח: [ד] מלך המעלות
 ו' מנח: [ה] מלך המעלות
 כ' פשיטא הוא דפטור ומאי
 דאין מועיל אצ"ל: [ו] צאצא
 ט' טא לא יאכל באש ישרך